

MANUSKRIPTER / MANUSCRIPTS

Kærlighed og Venskab (Eduard Schnedler-Sørensen, DK, 1912)
Nordisk Films Kompagni.

Ns 863 (pdf: p. 2–11)

Det Danske Filminstitut / Danish Film Institute

DET DANSKE FILMINSTITUT
GOTHERSGADE 55
DK-1123 COPENHAGEN K

TEL +45 3374 3400
DFI@DFI.DK
DFI.DK

CVR-NR. 56-85-83-18
EAN-NR. 5798 00 794085

-Venskab og Kærlighed.

Persenerne i Ferspillet.

Bestyrerinden.

Fru Brun.

Edith, hendes Datter.

Yvenne Breville.

Gymnastiklærerinden.

I Skuespillet.

Kai Hernung, Premierleutnant, Direktør for en Fægteskele.

Edith, hans Hustru.

Yvenne Breville.

Fyrst Nikevitsch.

Wolf, Impresario.

En Kammerjæmfru.

En Oppasser.

En Stuepige.

En Læge.

En tyk Herre.

En mager Herre.

En Kelner.

2 Damer.

1 Pianist.

Ferspillet.1 Billede.Veninder.En Pensjonatanstalt for unge Piger "i Sveitz?"

En aaben Plads i en Have. En Skolebygning i Baggrunden. 15-20 unde ensklædte Piger gør Gymnastikøvelser under Kommando af en mager spidsnæset Lærerinde. Edith og Yvenne har Plads noget fra hinanden. Efter endt Undervisning løber de unge Piger færdigt omkring. Nogle gaar op mod Bygningen. Edith og Yvenne finder straks hinanden. Edith finder frem af Kjelelommen et Krammerhus med Belscher. De sætter sig i Forgrunden og spiser. Bestyrerinden, en værdig ældre

2.
Dame er imidlertid kommet fra Bygningen, veksler nogle Ord med Lærerinden, som har opholdt sig i Møllegrundten med nogle af de andre unge Piger, spørger hende om, hvor Edith er. Lærerinden ser sig om, finder Veninderne og vinker ad Edith. De nærmer sig begge. Bestyrerinden siger til Edith om at følge sig op. Hendes Moder er kommen. Edith nikker Farvel til Yvonne, gaar et Par Skridt, løber tilbage og trykker Yvonne i Haanden. De nikker glade til hinanden, idet Bestyrerinden og Edith gaar.

3 Billede.

I Pensionens Modtagelsesværelse.

Fru Brun, sertiødt, smuk, fin Dame, sidder og venter. Bestyrerinden og Edith træder ind. Fru Brun bevæget. Edith kaster sig i hendes Arme. Ser hun er sertiødt. Spørger. Fru Brun fortæller at Ediths Fader er død, og at hun er kommen for at sige hun maa hjem. Edith græder.

3 Billede.

Udenfor Bygningen.

Fru Brun, Bestyrerinden og Edith træder ud paa Trappen, der fører ned til Haven. Fru Brun kysser sin Datter, siger Farvel, kører bort i en Vogn der har holdt ved Trappen. Edith gaar ind, Bestyrerinden trøster hende.

4 Billede.

I Pensionshaven.

Haven anlagt i gammel Stil. Afskaarne Hække o. s. v. "Fredensberg Have"? Paa en Bænk ligger Yvonne med Armene under Hovedet. Stirrer op i Skyerne. Rejser sig op paa Albuen, da hun hører nogen nærme sig. Ser Edith komme, løber hende i Møde, beder hende fortælle hende, hvad der er sket, siden hun græder. Edith kaster sig hulkende om Halsen paa hende. Yvonne fører hende kærligt hen paa Bænken, og de sætter sig med hinanden i Haanden. Edith fortæller, at hendes Fader er død, og at hun næste Dag skal rejse langt bort med sin Moder. Yvonne giver sig til at græde, kaster sig med Hovedet i Ediths Skød, denne løfter hende op, kysser hende og med Armene om hinandens Liv gaar de.

5 Billede.

Edith og Yvannes fælles Sovekammer.

Ved hver Væg staar deres Senge. Værelset net, men skeleagtigt udstyret. To Kømder, to Servanter o. s. v. Paa den ene Kømde er Skufferne trukne ud. Tøj og

3.
ligger paa Stole, en Kuffert midt paa Gulvet. Edith og Yvenne er ifærd med at pakke. Snøftende og trøstende hinanden. Edith tager et Fotografi op af Komode finder Blæk og Pen, skriver paa Billedet, giver Yvenne det, som ser, hvad hun har skrevet, denne falder hende bevæget om Halsen. De fuldender Pakningen, de gaar om bag to Skærmbrætter, klæder sig om, kommer ud i ens Natkjole, giver hinanden et Godnatkys og hepper op i deres smaa Senge.

6 Billede.

Trappen foran Bygningen.

Eleverne staar opstillede paa hver Side ned ad Trappen. Edith og Bestyrerinden. Den første rejseklædt, kommer ud. Lærerinden ses bag dem. En Automobil holder for Enden af Trappen, saaledes at Bagsiden vender mod Tilskuerne. Edith siger Farvel til Kammeraterne. Yvenne staar nederst paa Trappen. Edith omfavner hende, Yvenne græder. Idet Bestyrerinden gaar forbi hende "after" Edith" beder Yvenne om hun ikke maa følge med til Stationen. Bestyrerinden siger kort Nej. Idet Edith gaar ind i Automobil, vender Bestyrerinden sig, med Ryggen til Yvenne, og siger en Ordre til Lærerinden, som staar øverst paa Trappe. Disse gænger Eleverne ind. I samme Øjeblik smutter Yvenne om bag Automobil og tager sig fast der, kommer til at sidde. Bestyrerinden gaar ind i Automobil. Eleverne er næsten alle paa Vej ind i Bygningen, saa de ikke ser Yvenne, som halvt siddende halvt hængende kører med.

7 Billede.

Afreise.

Paa Jernbanestationen udenfor staar Fru Brun, arrangerer sig med en Drager. Automobil med Bestyrerinden og Edith kører frem. De stiger ud. Automobil maa staa saaledes, at man ser Yvenne, som har klynget sig fast bagpaa. Idet Bestyrerinden og Fru Brun gaar ind, løber Yvenne efter Edith, som gaar sidst. Rykker hende i Kjolen, tager en Buket Blomster, som hun har gemt paa sig, frem giver Edith den, idet hun lader hende forstaa, at hun er borte for den strenge Bestyrerinde. Med Lømmetørklædet for Øjnene, løber Yvenne bort. Edith langsomt ind.

Skuespillet.

6 Aar senere.

8 Billede.

Foran en Kirke.

4.

Vogne, Automobiles, Mennesker, der nysgerrigt venter paa at Brudeparret kommer ud, Dørene til Kirken slaes op, Brudevegnen med de hvide Heste kører frem. Edith, som Brud, ved Kais Arm, kommer ud, lykkelig og bevæget. Kai er i Officer-uniform, ung, smuk, mandig. De stiger ind, kører borte. Fru Brun med en fin, ældre Herre er næste Par. De stiger i den fremkørende Vogn og kører.

9 Billede.

Et Værelse i et halvfint Pensionat.

Et opretstaaende Klaver. Lidt kunstnerisk arrangeret det hele. Yvenne sidder ved Klaveret. Ser træt og nervøs ud. Rejser sig, hun er lidt nonchalant og kunstnerisk, men fattig klædt. Gaar lidt frem og tilbage. Strækker Armene ud. Spejler sig i et Kongspejl. Ryster Trætheden af sig, gaar energisk hen til Klaveret, Begynder igen sine Sangøvelser. En Pensionatspige kommer ind med et Brev paa en Bakke. Yvenne læser: Kæreste Yvenne. Jeg skriver til Dig for at bede dig unde dig lidt Hvile og besøge os. Midt i min Lykke, tænker jeg ofte paa Dig og de sollyse Dage i Pensionen. Min Mand følger sin Bøn til min. Kom snart. Beständig Din Veninde. Edith. Efter at have læst Brevet, sidder Yvenne med et vemodigt Smil. Man skal se, hun i Tanken opfrisker Pensionsdagene, tager Ediths Billede som staar paa Bordet, ser paa det, lader sin Haand kærtegnende stryge hen over Billedet, sukker lidt, sætter Billedet tilbage, ryster energisk paa Hovedet. Sætter sig til at skrive.

10 Billede.

En stor og smuk Veranda. Kai civilklædt.

Edith sidder og syer. Ser af og til op, som hun ventede nogen. Kaster Sytøjet løber Kai i Møde, som lykkelig omfavner hende. Han er træt og varm. Hun tørrer hans Pande, og klapper hans Kind. En net Pige kommer ind med et mindre Bred, som hun ruller foran sig, hverpaa staar Frekest. De sætter sig, begynder at spise. Alt skal aande Harmoni og Fred. En Oppasser kommer ind med et Brev til Edith, hun bliver glad ved at kende Haandskriften. Viser Kai, at Brevet er fra Yvenne, brøder det, bliver lidt skuffet ved at læse. Kæreste Edith. Tak for Din Indbydelse, men jeg kan ikke modtage den foreløbig. Jeg kan ikke tænke paa Hvile eller Ferie saalange jeg kæmper for mit Maal, naar jeg engang bliver rig og verdensberømt kommer jeg. Med Hilsen til Din Mand er jeg Din altid hengivne Yvenne. Edith rækker Kai Brevet, mens hun vemodig: ...

5.
sidder med Haanden under Kinden. Kai spoger med hendes Skuffelse, og klinker med hende. Hun smiler igen, glad og lykkelig. De fortsætter at spise.

11 Billede.

4 Aar senere.

En stor Fægtesal.

Tre Par Fægtere: 2 unge Damer, 2 unge Herrer, en tyk og en tynd Mand fægter sammen. Kai gaar rundt i Fægtedragt med en Kaarde i Haanden og retter, underviser snart det ene Par snart det andet. Den tykke Mand tager det meget ivrigt, fægter meget hidsigt, holder op af og til og puster. Tager Hjelmen af, tør rer Sveden. Kai en elegant Dyst med den magre Herre, mens den tykke Mand sidder og puster. Faar derefter Damerne frem. Irettesætter dem, fægter med den ene mens den anden tager Hjelmen af og ser til. Et stort Ur hænger midt for. Kai bukker for Eleverne. Viser paa Uret og tilkendegiver at Timen er forbi. Eleverne gaar ind i forskellige Værelser for at omklæde sig. Kai kalder paa en Tjener, som rydder op i Salen. Kai gaar mod Vinduet, ser efter nøgen, gaar hurtigt ind for at klæde sig om. Edith kommer med en lille Pige paa 3 Aar for at hente Kai. Hun har en Avis i Haanden, ser oplivet ud, gaar mod Døren, hvor Kai er gaaet ind og siger noget til ham. Eleverne kommer ud efterhaanden, omklædte fra deres Værelser, den magre Herre først, derpaa den tykke, tilsidst Damerne. De hilser alle paa Edith, og gaar ud af Indgangsdøren. Tjeneren er ogsaa gaaet. Kai kommer ud, civil klædt, kysser Edith, som er ivrig for at vise ham noget i Avisen. Han tager Barnet i sine Arme, løfter det op og kærtegner det. Edith peger paa Avisen, han læser: Den berømte Madame Yvonne Breville giver en Kencert Torsdag d. 4 November Kl. 8 i Kencertpalæet. Edith er meget ivrig, fortæller hun glæder sig til at se Veninden igen. Han klapper hende smilende paa Kinden. De gaar.

12 Billede.

Kencerten. Kai i Kjele og Hvidt.

En Kencertsal. Man ser Tribunen med et Flygel. Kai med Edith sidder mellem Tilhørerne. Herrerne i Kjele. Damerne elegante. En langhaaret mager Pianist spiller. Yvonne, skøn, mørkhaaret, pragtfuldt klædt, synger de sidste Strefer. Pianisten slutter med nogle høje, store Armbevægelser. Tilskuerne jubler, Yvonne takker for Bifaldet. Hun og Pianisten gaar. Hun ind igen. Hilser, nej. Ud, att

6.
ind. Ryster smilende paa Hovedet, hun vil ikke synge mere. Edith er begejstret, rykker Kai i Armen, spørger om Yvenne saa ikke er dejlig. Han svarer bekræftende, lidt fraværende. Tilskuerne gaar. Edith og Kai med.

13 Billede.

Efter Koncerten.

En pragtfuld Restaurant. Destingeret Publikum. Stilfulde Tjenere. Ved et Bord sidder Yvenne med en elegant Aftenkaabe kastet over Koncerttoiletet. Ved Siden af hende, Edith. De taler livlig sammen. Lige overfor sidder Kai og Fyrst Nikewitsch en elegant Mand paa 50 Aar, Menkel. Man skal kunne se at han er meget færelsket i Edith, skønt han høflig konverserer Kai. Denne er meget optaget af Yvenne, medens hun ikke lægger Mærke til ham. Edith spørger Yvenne, idet hun bøjer sig lidt frem saa hun skygger for Fyrsten om Yvenne elsker ham. Yvenne ser over paa ham med et lidt haardt Smil og svarer: Jeg elsker kun min Kunst, men han elsker mig og følger mig overalt. Edith ser lykkelig over paa sin Mand og fortæller Yvenne, han er lykkelig hun er. Yvenne klapper hendes Kind lidt vemodig, sidder tankefuld og leger med en Blomst, medens Edith klinker med Fyrsten. Yvenne rejser sig, som efter en pludselig Indskydelse, beder Edith undskylde, men hun er træt, hendes Ansigt skal vise Lede og Vemod. Fyrsten og Kai rejser sig. Yvenne trykker Ediths Haand, klapper hende varseligt over Haaret, nikker mildt god Nat. Fyrsten byder hende Armen, hun tager den, samtidig med at hun giver sin højre Haand til Kai, han bøjer sig hurtigt over den, og kysser den. Idet han ser op, mødes deres Øjne, det giver et mærkeligt Ryk i hende, saa lukker hun Øjnene et Sekund, som vilde hun være et Syn kvit, og gaar med Fyrsten. Edith har under dette fundet sin Vifte og sine Hansker, som har ligget paa Bordet. Kai staar endnu og ser paa Yvenne. Edith røre ved hans Arm, han farer let sammen, hun siger smilende: Skal vi ikke gaa? Hun gaar først, han ser et Øjeblik over mod det Sted, hvor Yvenne har siddet, tager pludselig den Blomst, som Yvenne her siddet og leget med, og glænt, da hun gik, han stikker den ind paa Brystet og gaar saa hurtigt efter Edith.

14 Billede.

Et halvt Aar efter. Et elegant Hotelværelse.

Yvenne ligger paa en Divan iført en Silkepeignoir og sover. Kammerjæmfruen ordner Tingene saa Toiletmøblet, lægger Pudder og Sminke frem, tager et Kon-

7.
certteilette frem af Kufferten, lægger det forsigtigt paa Sengen. Fyrsten kommer forsigtigt ind, spørger om hun sover endnu. Viser paa sit Ur, at Klokken er mange, lister ud igen. Kammerjæmfruen gaar hen og vækker Yvenne, hun vil sove mere, lader Kammerjæmfruen forstå at hun er træt, men denne siger, hun, aa op, Viser paa sit Ur. Yvenne rejser sig. Hun vakler lidt. Strækker Armene ud og gaber. Trækker Peigneiren sammen om sig, som om hun fræs og sætter sig ved Toiletbordet, hvor Kammerjæmfruen begynder at ordne hendes Haar, men Yvenne pudrer sig. Hun kaster derefter Peigneiren og staar i elegant Underdragt. Kammerjæmfruen giver hende Koncertkjolen paa, knapper hende i Ryggen, medens Yvenne stadig gaber og er ueplagt, det banker paa Døren. Fyrsten træder ind med Welf. Yvenne nikker skædeløst til Fyrsten, medens hun kammeratlig giver Welf Haanden, denne sætter sig, tager en Kontrakt op af Lemmen og viser hende. Hun slaar Hænderne sammen, det er mange Penge og hun smiler først. Medens Welf interresseret ser paa hende. Saa glider der pludselig et Udtryk af Træthed og Ledsø over hendes Ansigt. Jeg vil ikke, siger hun. Jeg vil ikke, gentager hun da baade Welf og Fyrsten vil tale. Hun river Kontrakten itu. Welf ser forbitret paa hende, trækker derpaa paa Skulderne og gaar. Fyrsten nærmer sig venlig og spørger om hun er i daarligt Humør eller syg. Lad mig være, siger hun, mens hun forbitret trækker i de lange Hansker, før at faa dem paa. Han nærmer sig og vil venlig tage hendes Haand, hun river den til sig, ler haanligt og kaster i et pludseligt Raserianfald den ene Hanske i Ansigtet paa ham. Han staa som forstenet. Ser lange smerteligt paa hende. Da hun ikke ser op, tager hun langsomt sin Hat, som staar paa Bordet og gaar. Vender sig endnu en Gang ved Døren. Hun staar endnu i samme Stilling som efter Slaget. Da Døren lukkes kaster hun sig ned ved Bordet og hulker. Kammerjæmfruen kommer hurtigt ind med Aftenkaaben over Armen: Vegnen venter, Yvenne forlanger Papir og Blæk, skriver: Kære Edith. Jeg er træt, overanstrengt og nervøs, jeg vil feriere en lille Tid, saa jeg nu kommer og besøge dig. Yvenne. Hun ringer. En Kolner kommer. Hun giver ham Telegrammet. Kammerjæmfruen staar med Kaaben, hun faar den paa, ser sig i Spejlet, pudrer sig lidt, gaar.

14 Billede.

En Jernbanedørren. Kai civilklædt.

8.

Edith med Kai under Armen spadserer frem og tilbage, hun snakker og ler, og venter med Utaalmedighed Toget. Han har et eget ureligt Udtryk. Toget kommer. Yvenne staar i Vinduet og vifter. Hun ser glad og tilfreds ud. Kai aabner Døren, hun springer ud, giver ham Haanden. Han tager hendes Haandkuffert, Edith og Yvenne kysses og gaar med hinanden under Armen ud. Kai lanksemt efter.

16 Billede.

14 Dage senere.

Man ser Trappen op til Verandaen og et Stykke af Haven. I Verandadøren staar Edith med Barnet og ser ud i Haven. Et Øjeblik efter kommer Yvenne indefra i Ridedragt, de staar begge og taler fornøjet. Yvenne spøger med Barnet, den lille lægger kærligt sin Kind til hendes. Kai i Uniform, kommer bag om Huset, trækkende med sin Hest, en Oppasser med den anden Hest, Kai giver Oppasseren ogsaa sin Hest og løber et Par Skridt op af Trappen, for at byde Yvenne Haanden, hun gar ned, han hjælper hende i Sadlen, svinger sig selv op, de rider bort, vinkende til Edith og Barnet. Edith er stadig smilende og tryg.

17 Billede.

I Skeven.

Man ser Yvenne og Kai ridende i Skridt, de ser alverlige ud. Hun ser ret frem for sig, han ser ufravent paa hende. Pludselig giver hun sin Hest et Rap og springer forbi ham. Han sætter efter. Man ser dem nu i hidsig Galop. Hun stadig et Hesteheved foran, der aabner sig pludselig en høj Skrant foran dem, han faar fat i hendes Tøjle og tvinger hende omkring, de ser et Øjeblik paa hinanden, hendes Treds svinder, hun ser angst paa hans lidenskabelige Ansigt, tager sin Haan løseeligt ud af hans, ryster paa Hevedet, vender sin Hest, rider langsemt tilbage. Han følger efter.

18 Billede.

I Haven

Kai civilklædt.

Yvenne sidder paa en Bænk, ligeoverfor Kai paa en Stel, imellem dem et Bord med et Skakbræt, de spiller, flytter mekanisk Figurerne, næsten uden at se paa dem. Hypteniserende af hinanden, efter at have siddet lidt med Øjnene beret ind i hinanden, skubber Yvenne Brættet tilside, springer op, strækker afværgende Hænderne ud imod ham, som for at bede ham lade hende i Fred. Derpaa

vender hun sig halvt fra ham, støtter sig vaklende med venstre Haand til Benken, den højre presser hun med Øjnene, han staar med et paa samme Tid smerteligt og lidenskabeligt Ansigt. Da han ser hende græde, kan han ikke modstaa længere. Han styrter mod hende, tager hendes Hoved ind til sig, og kysser hende Gang paa Gang. Figurerne skal ses meget store.

19 Billede.

Sammested.

De sidder ligeoverfor hinanden, hun flytter med rystende Hænder Figurerne, han stirrer betaget paa hende. Et Øjeblik efter kommer Barnet og Edith gaende ud af Huset, Barnet først, løber hen til sin Fader. Barnet har en Badehatte og et Haandklæde i Haanden, Edith siger sølende til dem, at de nu maa holde op at spille, fordi de skal bade. Hun ser paa Yvenne synes dennes Ansigt er forandret, spørger om hun ikke er rask, Yvenne svarer, hun har Hovedpine, Edith er kærlig imod hende og med Armen om hendes Liv gaar de op mod Huset. Kai staar og ser efter dem. Barnet tager Faderens Haand, pludrer og ler, han anser det ikke. Hun trækker ham med sig op mod Huset.

20 Billede.

Trappen fra Verandaen.

En Jagtvegn holder nedenfor Trappen. Kai paa Bukken, Yvenne, Edith og Barnet med store Selhatte kommer ned, en Pige bærende Badetøjet. Yvenne tager Plads hos Kai, Edith og Barnet bagpaa. De kører. De to Par sidder Ryg mod Ryg.

21 Billede.

I Skeven.

Man ser dem komme kørende. Kai og Yvenne tør ikke vende sig helt mod hinanden af Frygt for at Edith bag dem skal se det. Men dog ser de paa hinanden, halvt fra Siden, han tager hendes Haand som ligger i hendes Skød, medens han kører med højre. De kører videre.

22 Billede.

Et andet Sted i Skeven.

Man ser dem kørende, denne Gang bagfra, saa man ser Edith og Barnet leende og fjernejet snakke sammen.

23 Billede.

Ved Stranden.

10.

Badehuse paa Strandbredden. Badende Damer og Herrer. Kai og Yvenne kommer ud fra hver af sine Badehuse, de er iførte Badekapper. Yvenne gaar hen til Ediths Badehus, og spørger om hun snart er færdig. Edith stikker halvpaaklædt sit Hoved ud og siger de kan godt gaa, hun kommer straks. Kai og Yvenne gaar ned til Stranden, kaster deres Badekapper, hun er i sært stramtsiddende Silke, han kun iført Svømmebenklæder. De gaar ud i Bølgerne. Ediths Badehusdør aabnes. Den lille Pige gaar ud nøgen. Hun spanker stolt afsted, ned til Stranden, unge Piger, som er ved at gaa i Vandet, løber hen til hende. Synes hun er henrivende, løfter hende op o.s.v. Edith i Badekaabe kommer ud. Tager smilende Barnet fra de unge Piger, og gaar ned Stranden. Den lille Pige sætter ud, spæker med Hænderne i Vandet, ler over hele Ansigtet, Edith staar endnu med Badekaaben paa Strandbredden, da en af Badegæsterne peger ud, at der maa være noget galt der-

24 Billede.

Man ser Kai i Bølgerne, saa langt, at Vandet naar ham midt paa Bry-
stet, bærende Yvenne, som livløst ligger i hans Arme. Han gaar ind med Land. Edith og Badegæsterne styrter ned dem. Yvenne lægges paa Strandbredden, en Løge kommer til, tumler med Yvenne, Edith spørger fortvivlet, hvordan det er gaaet til. Kai er som fæstnet. Sen kun paa Yvenne, som ligger paa Stranden. Piger færvirret langt ud over Havet. Yvenne begynder at røre sig. Edith kaster sig ned ved hendes Side. Kai staar bagved. Man skal se hans stivnede Ansigt ople-
ses i Lykke. Yvenne kommer saa meget til sig selv, at hun kan rejse sig, faar Badekaaben om sig og støttet af Edith og Kai gaar hun ned sit Badehus.

25 Billede.

Kais Arbejdsverelse. Figurerne ses meget store.

Han sidder ved Skrivebordet, kan ikke arbejde. Sidder lidt rejser sig-tænder en Cigaret-kaster den igen-sætter sig. En dump Fortvivlelse skal hvile over ham, men sommetider skal Ansigtet lyse af et flygtigt Skær af Lykke. Man skal forstaa at han da tænker paa Yvenne. Edith kommer, hun har en Buket Blomster, som hun sætter i en Vase, denne gaar hun ned til Kai og sætter den foran paa Skrivebordet. Han lader som han har travlt med at skrive, ser ikke op. Hun staar lidt forundret, drejer ham lidt om med sig. Han undviger hendes Blik, tager blidt hendes Haand bort fra sin Skulder og giver sig igen til ivrig